

Torpedobaade paa Værftet, hvis vi komme dertil næste Aar. Jeg antager nu ikke, at vi, selv om vi blive staaende ved det af den ærede Minister forlangte Beløb, alligevel ville kunne naae at være færdige i den Tid, som den ærede Ordfører i sin Betænkning mener vilde være passende, nemlig tre Aar, uden at tilføjes andre berettigede Krav til Værftets Virksomhed. Nu foreslaar imidlertid dette ærede Mindretal de 441,000 Kr. nedsatte med 215,000 Kr.; der bliver altsaa tilbage 226,000 Kr. for det første Aar til Bygning af et Skib, hvis Hensigtsmæssighed og Nytte vi Alle ere enige om, saa at vi staa tilbage med ca. 2,300,000 Kr. de følgende Aar til dette Niemed. Det tror jeg ikke er rigtigt. Man siger, at 1,200,000 Kr. er for Meget til Nybygninger. Dertil vil jeg svare, hvad vi ogsaa have anført tidligere, at der sikkert er noget Begrundet i, hvad den ærede Ordfører anførte angaaende en vis Nedgang i Materialernes Pris, som kunde berettigede os til i alt Fald at søge at vende tilbage til den Sum, der tidligere har været den ordinære, nemlig 1 Million; men jeg maa bemærke, at dette Hensyn ingenlunde er et stabilt og sikkert Hensyn at bygge paa, idet Jernets Pris allerede er i stærk Stigen, og vi vide ikke, hvor snart den atter kan være naaet til den Høide, vi have kjendt, den er allerede over det Punkt, den var, da vi bevilgede den ene Million. En Million har jo i en lang Aarrække været Gjennemsnittet, saaledes som 1,200,000 Kr. har været Gjennemsnittet i de 5—6 sidste Aar. Naar jeg siger, at det er forsvaerligt at blive ved de 1,200,000 Kr. iaar — det binder jo ikke Fremtiden — har jeg et andet, meget positivt Hensyn at gjøre gjældende, nemlig at i de forløbne Aar har der været bevilget til Værftets Brug — naar ærede Medlemmer ville se deres egne Bevillinger efter, ville de finde dette rigtigt — Femten til Sexten til Sytten Hundredetusinde Kr., dels ordinært og dels ekstraordinært til Udviklingen af Værftets Virksomhed, og nu er den ærede Marineminister gaaet ned til at foreslaa et, i alt Fald hvis man staaar paa Standpunktet en Million Kr., jevnt Mæglingsforslag og har oplyst, at han, for at føre dette igjennem, kommer til at afstøbe $\frac{1}{5}$ af den paa Værftet sysselsatte Arbeidskraft, nemlig 90 Mand; jeg siger da, at overfor vor Stilling i de seneste forløbne Aar og overfor den ærede Ministers Oplysning om, at $\frac{1}{5}$ af Styrken maa afgaa fra Værftet, er det ikke i Værftets, altsaa heller ikke i vor velforstaaede Interesse, lige saa lidt som det kan være i Arbeidernes, at vi i saa Henseende gaa videre. Det forekommer mig heller ikke rimeligt og billigt, naar man overhovedet skal forhandle loyalt med hinanden. Det er dette positive Hensyn, der gjør, at jeg har forundret mig over, at dette Forslag overhovedet er kommet frem, navnlig forsynet med 6 Navne. Om et enkelt Medlem var kommet med det, vilde vel ikke have undret mig, men

at det er en Beslutning af 6 ærede Medlemmer, har som sagt forbauset mig i høi Grad; men der er jo et andet Hensyn, nemlig Torpedobaaden. Man siger, at det maasse er for tidligt endnu at tage en Bestemmelse om, efter hvilken Type man vil bygge den, paa Grund af Opfindelserne, der foregaa i Amerika af Eriksson og Andre. Er dette imidlertid rigtigt, saa maa vi saameget mindre opfordre til at bygge disse Torpedobaade paa Værftet, for saa er det jo for tidligt at tage Bestemmelse om dem, og saa er det saa meget mere fornuftigt, hvad den ærede Marineminister foreslaar at anstafte i Udlandet endnu en tredje Type af disse hurtigseilende Baade, for at Værftet med den Udvikling for Die, som iøvrigt foregaa, kan overveie, efter hvilken Type der bør bygges paa Værftet ad Aare. Naar dertil komme de mundtlige Oplysninger, vi have faaet meddelt af den ærede Marineminister om Konstruktionen af dette Baaden, særlig Maskinens Indretning og den Vædyning, det allerede nu kunde have for Marinen at have en længere Tid til Overveieelsen deraf, saa siger jeg, at Alt dette tilsammen gjør, at, selv om vi vare enige om at nedsette Skibsbygningskontoen, maatte vi ikke forlange, at der iaar skulde tages fat paa en Torpedobaad paa Værftet, thi det er i enhver Henseende for tidlig. Det kan maasse være — i Hovedbetragtningen er jeg her vistnok enig med den ærede Ordfører — at det vil være en for Marinens Materiels Udvikling gavnlig Virksomhed paa Værftet, naar det har vundet den fornødne Erfaring, at komme til at optage Bygningen af Torpedobaade der; men jo vigtigere dette Baaden er, jo vigtigere er det, at vi ikke forhaaste os dermed og ikke paatrænge den ærede Minister et Ansvar ved at forlange, at der skal begyndes paa Bygningen af disse Baade, førend man er færdig med de Erfaringer, man derom ønsker at gjøre. Nu svarer den ærede Ordfører, at det forlange vi heller ikke, Marinen maa gjerne kjøbe i Udlandet, hvis det er det Hensigtsmæssigste. Endnu mindes jeg imidlertid ikke at have set, at der paa Værftskontoen C. I. paa § 23 har været opført Andet, end hvad der strengt taget falder ind under selve Værftets Virksomhed. Hvad der af færdige Nybygninger skulde indkjøbes fra Udlandet, hørte hen paa andre Steder. Dette er naturligvis kun en formel Indvending. Men den anden Hovedindvending staaer tilbage, som jeg her skal gentage: Vi ville ved dette give en meget imaginær Bevilling til det nye Skib, som vi Alle ere enige om, skal bygges. I Betragtning af alle de Hensyn, der maa tages, er der forlangt paa de nye Skibes Konto et vel begrundet, anstændigt, loyalt Mæglingsforslag fra Ministeriets Side, nogenlunde rimeligt mod Arbejderne paa Værftet, uagtet 90 maa gaa deres Vej, og nogenlunde rimeligt i hele Forholdet, naar vi betragte Hensynet til Marinens materielle Udvikling. Men hvad ville